

Sygn. I C 644/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w C. I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Lidia Kopczyńska
Sędziowie:	
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2015 r. w C.

sprawy z powództwa

(...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko

S. (...) w C.

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego S. (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 10 368 zł (dziesięć tysięcy trzysta sześćdziesiąt osiem złotych) z ustawowymi odsetkami od 14.02.2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego S. (...) w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 3 936 zł (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 644/15

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z (...). w W., reprezentowana przez adwokata W. K., w pozwie złożonym w dniu 7 kwietnia 2015 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego S. (...) w C. kwoty 10368 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że zawarł z pozwanym umowę dostawy nr AT- (...) z dnia 31 grudnia 2014 r. dotyczącą dostawy materiałów do strzykawki automatycznej. Z tytułu dostaw powód wystawił pozwanemu w dniu 9 stycznia 2015 r. fakturę na kwotę 10368 zł z terminem płatności do 13 lutego 2015 r.

Powód wykonał zobowiązanie polegające na dostarczeniu zamówionego towaru, co pozwany potwierdził podpisując fakturę VAT lub list przewozowy. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem (pozew k. 2 akt).

W dniu 28 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w C. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu S. (...) w C. aby zapłacił powodowi kwotę 10368 zł, z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2015 r. do dnia zapłaty. Ponadto zasądził kwotę 2417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz k. 30 akt).

Pozwany otrzymał odpis nakazu w dniu 5 czerwca 2015 r. (dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 32 akt).

W dniu 16 czerwca 2015 r. pozwany S. (...) w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie, pozwany wnosił o rozłożenie należności na 5 miesięcznych raty oraz o nieobciążanie kosztami procesu ze względu na znaczne zadłużenie szpitala (sprzeciw k. 33-36 akt).

Zarządzeniem z dnia 25 czerwca 2015 r. Przewodniczący Wydziału uznał sprzeciw pozwanego za wniesiony w terminie. Zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2015 r. sprawa została skierowana na rozprawę (zarządzenia k. 44 -45 akt)

Pismem z dnia 24 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wnosił o nie rozkładanie należności na raty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych (pismo k. 46 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód dostarczał na rzecz pozwanego S. (...) w C. produkty medyczne o łącznej wartości 10368 zł na podstawie umowy nr (...) z dnia 13 grudnia 2014 r. Zgodnie z §4 umowy, zamawiający Szpital zobowiązał się do zapłaty za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury (dowód: kserokopia umowy k. 23-25 akt).

W oparciu o umowę oraz na podstawie zamówienia złożonego przez pozwanego, powód dostarczył pozwanemu materiały medyczne o łącznej wartości 10368 zł. Z tytułu dostarczonego towaru powód obciążył pozwanego fakturą VAT z dnia 9 stycznia 2015 r. na kwotę 10368 zł z odroczonym terminem płatności do 13 lutego 2015 r. (dowód: kserokopie umowy k. 23-25 akt, faktury k. 26 akt, zamówienia k. 27 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostaw oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (dowód: kserokopia wezwania k. 20 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2 akt, odpisu z KRS k. 5-16, 37 akt, wezwania do zapłaty 20 akt, kserokopii: umowy k. 23-25 akt, faktury k. 26, zamówienia k. 27 akt, wezwania do zapłaty k. 33-35 akt, bilansu k. 38-43 akt

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwota dochodzona pozwem nie została przez niego zapłacona. Pozwany wnosił tylko o rozłożenie należności na raty ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda jest zasadne.

Strony łączyła umowa dostawy nr nr AT- (...) z dnia 13 grudnia 2014 r. dotycząca dostawy materiałów do strzykawki automatycznej. Na podstawie tej umowy powód dostarczył produkty medyczne pozwanemu S. (...) w C.. Powyższe umowy należy zakwalifikować jako umowy nienazwane, zbliżone do umowy o świadczenie usług - art. 750 k.c. Umowa taka jest dopuszczalna zgodnie z zasadą swobody umów. Jak stanowi art. 353⁽¹⁾ k.c. strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W myśl art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód dostarczył produkty medyczne. Do jakości wykonanej usługi pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń. Po wykonaniu usługi, zgodnie z §4 umowy, powód wystawił fakturę, na której był termin płatności. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionej faktury. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości i terminowości dostawy oraz formy i sposobu zapłaty. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania w terminie. S. (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanej przez siebie faktury. Również w złożonym sprzeciwie nie kwestionował zasadności dochodzonego roszczenia.

Pozwany nie złożył oświadczenia woli, z którego wynikałby zamiar rozwiązania umowy, jej wypowiedzenia czy też odstąpienia od umowy, w jakiegokolwiek formie. Pozwany nie zapłacił jedynie należności zgodnie z umową. Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 734 § 1 k.c. i 735 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c., należało zasądzić należności zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie określonym w fakturze tj 13 lutego 2015 r.. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359§ 2 k.c. w zw. z art. 481§1 k.c..

Mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 §1 k.c. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność 10368 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od chwili wymagalności tj. dnia następnego po dniu zapłaty wynikającym z faktury – 14 lutego 2015 r.

Ponieważ pozwany uznał powództwo, na podstawie art. 333§1 pkt 2 k.p.c., Sąd nadał wyrokowi w punkcie I rygor natychmiastowej wykonalności.

W treści wyroku Sąd nie zamieścił odrębnego punktu odnośnie oddalenia wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty, mając na uwadze stanowisko wyrażane w doktrynie. Odmowa rozłożenia świadczenia na raty albo wyznaczenia terminu do spełnienia świadczenia nie wymaga odrębnego orzeczenia w sentencji wyroku, lecz powinna być

umotywowana w uzasadnieniu (K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 1504, Przemysław Telenga (w;)Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego).

Sąd nie uznał za zasadne rozłożenie zasądzonej należności na raty. Możliwość taka wynika z art. 320 k.p.c., zgodnie z którym w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przesłanką do rozłożenia świadczenia na raty jest pozytywna prognoza odnośnie spłaty, bowiem celem uregulowania z art. 320 k.p.c. jest zapewnienie dłużnikowi możliwości spłaty zadłużenia. W niniejszej sprawie Szpital nie przedstawił żadnego planu zrationalizowania działalności leczniczej i nie daje rękojmi poprawy swojej sytuacji finansowej na tyle aby możliwe było regulowanie w terminie płatności. Fakt prowadzenia przez pozwanego działalności o charakterze publicznym, która nie jest oparta o zysk, nie jest jednoznaczny z tym, iż w niniejszej sprawie zachodzą szczególne okoliczności, o których mowa w art. 320 k.p.c. Ponadto należy wskazać, iż od chwili wytoczenia powództwa pozwany nie zapłacił nawet w części należności dochodzonych pozwem. Taka postawa pozwanego również wskazuje na to, że należność rozłożona na zadeklarowane przez pozwanego raty nie będzie przez niego spłacana w przyszłości w ratach. W tej sytuacji, ze względu na dotychczasową postawę pozwanego, Sąd uznał za niecelowe rozłożenie należności na raty.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98§1i §3 k.p.c.

Na koszty składają się: opłata sądowej, którą uiszczył powód – 519 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 2400 zł - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) oraz 17 zł opłaty od pełnomocnictwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)